

САЙ Р. Є.

студентка I курсу

ПІЛЫГУН Н. В.

доцент кафедри теорії держави та права

Юридичний інститут

Національного авіаційного університету

м. Київ, Україна

На сучасному етапі розвитку України і системи державотворення існують проблеми в сфері захисту прав людини. Якщо розглянути поняття прав людини в контексті їх змісту, то це природні можливості індивіда, що забезпечують його життя, людську гідність і свободу діяльності у всіх сферах суспільного життя [1, с. 17].

Проблема реалізації прав людини і громадянина має універсальний характер, вона є предметом дослідження галузевих наук і права в цілому. У різні часи проблема прав людини була політико-правовою, набувала філософського, релігійного, етичного значення. Пріоритетом для будь-якої держави має бути дотримання прав і свобод людини. За оцінками вітчизняних та зарубіжних експертів принцип верховенства права є одним із провідних у функціонуванні цивілізованого суспільства.

До проблем реалізації та захисту прав людини і громадянина в Україні в контексті верховенства права можна віднести:

- низький рівень правової культури і правової свідомості переважної більшості населення;
- неадекватний рівень зовнішнього виховного впливу на особу з боку суспільства та самовиховання та наявності у багатьох людей реального відчуття власної честі та гідності;
- низький рівень дотримання правопорядку та законності у житті суспільства і держави та беззастережної відповідальності кожної без винятку особи перед собою і оточеним за процес і результати своєї діяльності;
- нерівноправність між гілками державної влади і їх органами та недосконалість функціонування місцевого самоврядування територіальних громад у реальному житті;
- низький рівень професіоналізму у сфері політичного та державного менеджменту і його виняткова залежність від особистих й групових інтересів;
- відсутність чіткої структурованості громадянського суспільства і громадського контролю за діяльністю всіх органів державної влади;
- наявність високого рівня корупції на всіх рівнях і шаблях державного і суспільного життя та відсутність політичної волі.

• відсутність предметної площі залежності між людиною і громадянином та державою і суспільством [2].

Конституційний принцип верховенства права гарантує реалізацію прав людини, однак на практиці порушення прав і свобод стає звичайним явищем. Права людини в Україні виступили та продовжують виступати свого роду гарантами складних процесів державотворення, об'єктом системних політичних спекуляцій з боку практично всіх політичних сил, що в значній мірі, в суспільній свідомості, нівелювало її саму цінність прав людини.

Сучасний стан захисту прав людини в Україні, далекий від ідеалу, проте сьогодні в світі жодна держава не може констатувати що вона повністю виконує свої національні та міжнародні зобов'язання у галузі прав людини.

На території країни на сьогодні також актуальною є проблема ефективного використання норм Конституції для державотворчого процесу, віднесення її принципів у реальне життя, визначення чинників, які негативно впливають на реалізацію конституційних норм. Конституційні норми втілюються в Конституції України найбільшого у вигляді норм-асад і є нормами улагоджувального порядку (право на працю, право на відпочинок, оплату праці тощо), вони деталізуються у поточному та судовому законодавстві, саме це дає можливість створити ефективний механізм реалізації функцій держави, захисту відповідних прав людини і громадянина.

В основі захисту прав людини і громадянина лежить верховенство права як фундаментальний принцип сучасного правопорядку в світі. За твердженням відданого теоретика права Е.Томпсона, є «одним інструментом стримування влади і захисту громадян від посягань тієї ж влади і визнається загальним універсальним благом» [3, с. 124-130]. Принцип верховенства права визнається у ст.8 Конституції України, є визначальним як у законотворчій, так і у правотворчій практиці, має бути пріоритетним у національному праві та в усіх сферах правопорядку. Сфери забезпечення прав і свобод особи їх практичної реалізації, є тим критерієм, за яким оцінюється рівень демократичного та правового розвитку будь-якої держави і суспільства в цілому. Аналізуючи досвід минулого і сучасну практику забезпечення прав і свобод людини і громадянина, можна зробити висновок про необхідність комплексного і системного втілення в життя основних засад громадянського суспільства і одночасним впровадженням в практику найважливіших положень привоєвої держави в Україні. Тільки подолання всіх труднощів становлення правової державності і створення основ вільного громадянського суспільства можна підняти до реального розв'язання проблеми забезпечення прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сучасні проблеми правової системи України збірник матеріалів II Міжнародної наук.-практич. конф. (28 жовтня 2010 р., м. Київ) / Київський ун-т права НАН України [редкол.: Шемшученко Ю.С., Бошицький Ю.Н., Чернецька О.В. та інші]. - Випуск 2. - К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2010. - 347с.

2. <http://blogs.pravda.com.ua/authors/kolesnichenko/413365b572044/>

3. Колесніч А.М. Права людини і громадянина в Україні. Навч. посібн. / А.М. Колесніч, А.Ю.Олійник. - К.: Юрлікс-Інтер, 2004. - 336 с.